

Kosme

Historiallista ja Kaunista

S i r t t ä,

Ensimmäinen:

Sangen peräänajatelbawa
Uvoimill' korwill' Christityt Kuullat, &c.

Toinen:

Wolmainittu maljamäen &c.

Kolmas:

Kalkkein pitä ottaman waari Koff' &c.

W a s a s a, 1830.

Prändätty Gondicerin Kirjan-Prändisä.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Ensimmäinen:

Avoimill' korvill' Christityt, Kuulkaa
mitä minä sanot nyt! Ilmoitta ihmeit
aivon: Kuin ennen tott jo monda vuott,
On kuulunut monin Maan paikkoin.

2. Hamast Jerusalemin Kaupungist, On
lähten nyi ihmisist Kulkemaan ymbäri Maa-
ta, Judan Sugust, Häijyst lugust, Kuin
pidemäld kuulla taitan.

3. Niwan Oppenut Sagan Maast, Dok-
tor Paulus tapaturmast, Hamborin Kirko,
ja juuri, Hänen jalvoill näki paljal, Koff
pakainen oli kyll suuri.

4. Wiis sata vuotta ja tuhannen Nel-
jäkymmend' ja seikemän, Jo Christusest
kulumut oli. Koff mainittin Nimi JEsus,
Hartaast itki hän ja rukoi.

5. Waateil kawi hän huonommill, Si-
dotul Hamell pitkil hihoil, Siuret oli pitu-
dens täntän, Wanhar wuoden wiiden-
kymmenen, Ja ej wanhemmar hän näyten.

6. Englands, Spanias ja Puolas, I-
talias ja Idäises Maas Tämä Mies usk-

ast käyne, Missä Maan-paikas hän wael-
daa taas, Sen Kielen hän kohta taine.

7. Rupeis Doktor ihmettelemään, Ja
häneld kohta kyselämään, Ett talwel oli
alasti; Bastais wiskist: Jerusalemist Olen
minä tänne tullut.

8. Miras olin minä Suutarin, Näin
kuing Kristus piinattin, Sidottuna Fan-
gina oli, Wisoil piestin, sitt pääl ristin
Hengens annot, ja myös kuoli.

9. Silloin minä siel muiden kans Elin
heidän julmudesans, Pidin Hänen pilkka-
na juuri, Sill wiel elän tänä päivän,
Täi palikka on paha ja suuri.

10. Ilkide silloin ajattelin, Bettäjää
Hänen myös luulin, Pöyssiin Händ kuol-
lemaan autta, Minä siis tein kuin par-
hain woin, Ett häpiäl olis tullut hautan.

11. Warhain kost Hän Duomittin,
Minä kiirust kotjan juoxin, Ilmotin wa-
ellen tätä, He kagelit ja riemuiki, Ett
Christurell oli suur hätä.

12. Duomitun näin minä ristin kans
Christuren käynnän murheisans, Lapsi wd
hä oli mul solis, Tuskas ja työs siin oli
Hän myös, Waan ei apu löyton niis Kylis.

13. Aikoi tätä kuormaa kandaisans,
Werta punaista wuodattaisans, Lewättä
seindän päällä, Minä wihaisest kyll pikai-
sest Käskin Hänen pahalle tielle.

14. Eiiku pian, ja joudu nyt Siihen
paikkaan, kuins olet ansainut; Waan Hän
mua wastais ja sanoi Minä lewon saan,
sind ymbäri Maan Duomio-päiwään ast
saat samoill.

15. Aiwan pian panin maahan Lapsen
wähän, ja kulkemaan Rupeisin siliä het-
kell; Kahoin hartast, kuing katkerast Chri-
stus oli kowall retkell.

16. Iso tuffa mun kohta siin, Sen het-
ken perästä käsitt, Maantie mun tahdoi
pettä, En osann tiet siin, Jerusalemiin,
Täydyi Waimon, Lapsen jättä.

17. Miin joudui kauwas muille Mail,
Kusa mind olin monda wail, Kotia wii-
mein mennä aiwoin, Kuin jouduin siin
katkerast itkin, Kiwirounio siel oli waiwoin.

18. Ei ole tai suupalti Mies, Kuin
kuultu ombi mones ties; Hiljarens ikens
känttä, Puheis siwia, Menois nöyrä,
Kuliy' hänens ain näyttä.

19. Naurusa suu ei ikänäns Ole nähty
händ' eik' pettäwän Rahast ei tiedä mi-
tän; Waan syndiäns itke päänäns: Tu-
mal hänest murhen pitä.

20. Suuresa Wormsin Kaupungis, On
äsken nähty hän wiskit Kulkouris wirian
kowiin, Pääns kallistain, polwens notki-
stain, Sois tulewans tuonelan owin.

21. Tämä ihme ihmellinen Nis meidän
ymmärryksen, ajatusten kauwas wiene, Kuit-
tengin töis, sekä puheis, Jumal juur wä-
kewä liene.

22. Armollas luulen minä niin, Ett'
Jumal on sen Niehen siin Panu todista-
jay meille, Judalaisill, uskottomill', Ett tu-
lisit autuden tielle.

23. Katk sodammestän kauhikun, Jos
wäärän Duomion togo istun, Ja neuwon
ahkerast juuri, Bättämään pahoi riidoi
ja waloi, Taihk wihastu HErra se suuri.

24. Judalaiset owat sokiut, Ei ymmär-
rä tätä asiut, Murt pilkkawat HErran
Nime Waan kaikki me, kuin uskonne,
Saamu Hänest autuden imee Amen.

Toinen:

Woi mainittu Maljanden maja, Kust
ihme ääni tai kaja: Et yri kräpisty-
nyt Knapi, Katas myllyn jauhamaan saapi.

2. Niill yhdell kuukaudell tamell, Niin
ettei hän monda palwell, Kanhaus ylös
auttamaan tätä, Eik puhettans takaisin
jätä.

3. Waan Dragonans kanka sen snällin,
Walmix walmistapi koht drällin, Tawall
ihmetteläwäll uudell, Gamball ymbär
pyöriwän kuudell.

4. Josa puusta ja raudast on napa, Jota
konsti kaikki ei tapa, Ett nawall' pienell
kuin pinnall, Hän jauhatta isosten rinnall.

5. Kattat molemmat wielä liene, Joit
mädänn' Mändy ymbäry wiene, Wiha
wäateill wädannetyt kiini, Koff saapuill ei
osann' oll' niini.

6. Koko rakennus tehty on todell, Tä
sä Myllyns, kuin näkypi monell', Senkalo
daisell läsi-alall, Ett monda wiell' waas
bitaan walall.

7. Niist, jotka kuuldelit juttuu; Kuin te
ki tai monesti tuttu, Kurjest' nimeld' Simon
talon Antti, Luwatan edeslasketa Slantii.

8. Niin paljon kuin Dalderi Waskee,
Kax sataa hän Pöydälle laskee, Jos Mrl
h waan Andrerens päiwäy, Stuoopingin
Zauhoi tekisi Leiwäy.

9. Tähän asian wiel itsensä solme, Luwa
ten sata Dalderi kolme, Lusia mies Luk
kari aiwan Niin salotti selkösän waiwan.

10. Koff laki tätä asiaa turki, Jota
wädannellän monin mutkiin, Niin Skrif
wari kiufata pyytä, Welii Weisajaa juur
ilman syytä.

11. Luullos siin' ett' saatais händ rau
laan, Synst siit' ett' jurtu tal' laula;
Waan ihop laskee hän siini, Taritesans
lowinnoy neljä Karolini.

Kolmas samalla tavalla:

Kaikkein pitä ottaman waari, Koff saa
pull on Lukkari Saari, Ettei Sär
wett', Wiinaa taik' Larj, Annetta häll waar
wetta Klarj.

2. Sill kaikkein kuoppaa hän kaimaa
Korkkaa Elwaldaa myös waimaa; Toi
wom ylönriffor' niin aiwan, Sakkorahoiff
ett rakennais Laitwan.

3. Welsen wikoja tulis peittä, Eit' Eiw
kuorman pääll heittä, Waan paremmiin
Särwetost keittä, Toill' löyhät rawiis
heittä.

4. Waan eip' he täst ensingän huoli
Koff täytet on oma suoli, Waan ambu
wat wihansa nuoli, Poytain Lähimmis
stansä wuoli.

5. Waan Jumala sunatkon Lakij, Kuin
waarydest oikeuden haki, Ja kannetun p
lasti kandest, Kandajan welan annoi m
ds ander.

